

ROOFGOED

Gehaald uit de Staatsgevangenis te Londen, zonder belegering, geweld,
bloedstorting of enige schade voor de eigenaars.

“Ik heb u een stuk land gegeven boven uw broederen. Genesis 48: 22.”

In een brief aan een vriend,

door

WILLIAM HUNTINGTON

ROOFGOED

Gehaald uit de Staatsgevangenis te Londen, zonder belegering, geweld,
bloedstorting of enige schade voor de eigenaars.

Van een zeker koningsgezinde in de brandende braambos
aan de zoon van David, anders gezegd Mr. Davidson,
No. 7, in de Poort des rumoers, omgeven door een muur, en die, hoewel hij zich in het gezicht van de
gracht bevindt, dicht bij de toren woont.

Waarde heer.

*Ik wens dat de genade, goedertierenheid en vrede door Jezus Christus onze allergezegendste God en Zaligmaker voor
eeuwig met u zij.*

Op mijn weg naar huis was u zo vriendelijk mij te vergezellen, en mij al de bijzonderheden van de
Staatsgevangenis te laten zien. Ik begon over die dingen na te denken, en ze op een geestelijke wijze
voor mijzelf uit te leggen. Terwijl ik dus bezig was, nam mijn geneigdheid om alles op zijn plaats te
brengen een hoge vlucht en toen zij weer nederdaalde waren er een menigte zaken op de drempel te
zien. Mijn besluit dat ik daaruit opmaakte, was, dat uw betrekking wel zonderling is, maar dat u toch
voorrechten ten deel zijn gevallen waarop maar weinige kunnen roemen.

U leeft in de dagelijkse aanschouwing van **de hoge toren**, Psalm 18: 2, met welke gunst de Koninklijke
psalmist, hoewel hij door de Heere zeer bevoorrecht was, niet altijd verwaardigd werd. Wanneer wij ons
op de hoge toren bevinden schijnt ons de wereld maar toe als een druppel van een emmer, of een stofje
van de weegschaal, lichter dan niet en ijdelheid. U weet dat de heiligen de beloften hebben van *in de
hoogte te zullen wonen; dat zij veilig zullen zijn in de kloven der steenrotsen; dat hun brood zal worden gegeven en
dat hun wateren gewis zijn; dat zij de Koning zullen zien in Zijn schoonheid en een verafgelegen land zullen zien.*

De Koninklijke **wapenkamer** bevindt zich slechts op een boogshot van u af. *Er hangen duizend schilden,
altemaal schilden der helden*, Hoogl. 4: 4. Menig goed soldaat of krijgsman in de dienst van Jezus
Christus, betrokken in de strijd van de geloofs, heeft behoefte gevoeld aan *de helm der hoop, het
borstwapen der gerechtigheid, het schild der hulp en dat van de geloofs, de gordel der waarheid en het zwaard van
de Geestes*, maar heeft toch nooit kunnen zeggen zoals dat hij u het geval is, dat hij het hele jaar lang in
de onmiddellijke nabijheid en in het volle gezicht van de Koninklijke wapenkamer woonde.

U hebt ook niets te vrezen van de wapenkamer waarin zich de paarden bevinden. Deze dieren, hun
wapenrusting, hun verschrikkelijke ruiters en hun oorlogswapenen, brengen geen vrees aan. Zij staan
allen vast en bevinden zich in voortdurende gevangenschap. Er bestaat niet de minste aanleiding om
voor hen beducht te zijn, al *de schrik die zij in het land der levenden* verspreid hebben is nu voorbijgegaan.
Wat zouden duizenden christenen er niet voor hebben over gehad als zij de Saracenen zó ingesloten
hadden gezien toen zij zo vreselijk te voorschijn kwamen; zoals geschreven is: “En het getal van het leger
der ruiters was tweehonderdduizend maal duizend, en ik hoorde hun getal. En ik zag in het gezicht de
paarden en degenen die daar op zaten, hebbende borstwapenen van vuur en van sulfer en zwavel. En
de hoofden der paarden waren als de hoofden der leeuwen, en uit hun monden ging rook, vuur en

zwavel. Door deze drie werd het derde deel der mensen gedood". Zo zijn er enige dingen in de toren die overeenkomst hebben met wat Johannes in het gezicht zag; terwijl de ijzeren borstwapenen der paarden van het Saraceense leger, levendige zinnebeelden zijn van de dichtgeschroeiende consciënties van dat leger sprinkhanen, dat de leugen van de Koran der Turken verspreidt; ook de koophandel van de menigte pauselijke priesters voorstellende, die geld voor zichzelf en zielen voor de duivel winnen door de verkoop van hun bullen en aflaten.

Menig jong christen die Christus als de hoop der heerlijkheid in zich heeft, is er eerst voor bevreesd geweest met een openbare belijdenis de wereld in te gaan, zeggende met de luiaard: "Er is een leeuw buiten, ik mocht op de straat gedood worden", Spr. 22: 13. Maar u kunt elke dag niet alleen leeuwen maar ook wolven, beren, tijgers en luipaarden zien, die in hun holen liggen opgesloten. Ja, zelfs als u te bed ligt kunt u hun verschrikkelijk gebrul horen, maar er kan er niet één in uw woning komen. De hoog begunstigde Daniël werd alleen om het aanroepen van zijn God, onder hen geworpen. Maar daar hij vast op de Leeuw uit de stam van Juda vertrouwde, konden hem de andere leeuwen geen kwaad doen. O, wat zal dat een dag zijn als de leeuw uit de bodemloze put zo vast zal liggen opgesloten, als zij die nu in de toren zijn! De Engel zal op de bepaalden tijd nederdalen met de keten in zijn hand. ***Hij zal de slang, die oude duivel aangrijpen en hem voor duizend jaren binden, hem in de put werpen en die verzegelen.*** Welk zegel vaster zal zijn dan dat wat de koning van Babel voor het leeuwenhol maakte, opdat zijn voornemen dat hij met Daniël had niet mocht verijdeld worden. Vaster ook dan het zegel van de Joodse rabbijnen op het graf van Christus, hoewel het ten doel had de kracht der Almacht tegen te houden.

De gracht om de toren kan er toe dienen om u opmerkzaam te maken op de velen, die, de enge poort mis lopende, door blinde leidlieden er verder van afgevoerd zijn. En die langs de muur hebben gelopen totdat beiden, leider en die geleid werd, samen in de gracht zijn neergestort. In uw leeftijd zijn er twee of drie personen in de gracht van de toren gevallen, maar het is te vrezen dat er dagelijks heel wat meer in een gracht vallen die oneindig erger en dieper dan deze is. Maar tussen u en de gracht is een muur al is hij wat laag, die laatste kan u aan Sions veiligheid doen denken: "Te die dage zal dit lied gezongen worden: "wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot haar muren en voorschansen". De zielen die daarmee omtuind zijn, zijn goed voor de gracht beveiligd. Daar de muur aan de zijde van de heuvel zo laag en aan de kant van de gracht zo hoog is, toont zij u aan, aan welke zijde de gierigaard zijn schatten overziet, "want zijn goederen zijn als zijn sterke stad, en als een verheven muur in zijn inbeelding". Zo vertoont zich de buitenste torenmuur aan de zijde van de gracht. Maar was hij op de heuvel van de toren, dan zou hij die muur nauwelijks zien. Laat een wereldling op Sions heuvel geplaatst worden, dan zal hij niets van Sions muur ontdekken en ze hem minder dan niets toeschijnen. Maar het werk om iemand daar te plaatsen, komt alleen Hem toe, Die tot de tollenaar zei: "Heden is dezen huize zaligheid geschied". Op deze aankondiging viel de muur van de goeds, die het hart in bedwang had gehouden, omver, terwijl die wortel van alle kwaad niet langer een bolwerk tot zaligheid voor hem was.

Dag en nacht hebt u een aanzienlijk **aantal mannen, allen gewapend**, bij en rondom uw woning. Sion en zijn rechtvaardige Opperbestuurder hebben er ook en wellicht meer rondom hun bedstede, die steeds de wacht houden. "Aanschouwt het bed dat Salomo heeft. Er zijn zestig helden rondom, van de helden Israëls. Zij allen hebben zwaarden, zijnde geoefend ten oorlog. Ieder van hen heeft het zwaard aan de heup vanwege de schrik van de nachts". Deze wacht kan er toe dienstbaar zijn om u te doen denken aan de dienaren van het Evangelie, die er toe gesteld zijn om de waarheid te verdedigen met zulke wapenen als waarmee de wapenkamer des Heeren hen voorziet, en tevens pal te staan voor de gemeente van de levendige God, die er de grond en vastigheid van is. Maar uw zeker behoud ligt in de God der legerschaar, die beide onze Verzorger en onze Beschutter is. "Zo de Heere de stad niet

bewaakt, tevergeefs waakt de wachter”.

Als ik mij niet vergis ligt uw woning tussen twee heuvels; de een wordt genoemd de Grote- en de andere de Kleine heuvel van de Toren. Het is een groot geluk tussen de heuvelen te wonen, namelijk als men de oude berg van *Gods eeuwige verkiezing*, verzekerd in het hart, achter zich en *de eeuwige heuvel der heerlijkheid* in het volle gezicht vóór zich heeft. Het is geprofeteerd dat, “de bergen den volke vrede zullen dragen en de heuvelen gerechtigheid”. Op deze heeft de Heere stromen van zegeningen beloofd, die het hart verbrijzelen en doen opspringen van inwendige blijdschap. “Aldus kroont Hij het evangeliejaar met Zijn goedheid terwijl Zijn voetstappen van vettigheid druipen. Zij bedruipen de weiden der woestijn en de heuvelen springen op van vreugde”.

De Koninklijke kroon kan u doen gedenken aan de *kroon der kennis* waarmee de verstandigen gekroond worden; aan de kroon van *barmhartigheid en genade*, waarmee hij op bepaalde feestdagen te voorschijn treedt; van *de kroon van de levens*, die de gelovigen overwinnaar bij zijn dood beloofd wordt; aan *de kroon der gerechtigheid*, die door koningen en priesters moet gedragen worden als zij in de dag van de oordeels als getrouwe getuigen zullen verschijnen en aan *de onverderfelijke kroon* der heerlijkheid, die zuiver is en nooit verwelkt, daar zij in de hemel voor diegenen bewaard wordt die door de machtige hand Gods door het geloof tot de zaligheid bewaard worden. Hij, Wiens ogen zijn als vuurvlammen, en op Wiens hoofd vele Koninklijke hoeden zijn, Openb. 19: 12, zal hen de een of andere tijd in al hun Goddelijke luister te voorschijn brengen, wanneer de uitverkoren broederschap uit het stof zal verzen zijn en de bedelaars van de mesthoop verhoogd worden om te zitten bij de prinsen, en de kroon der heerlijkheid te beërven, 1 Sam. 2:8.

De koningskroon met haar talloze juwelen, deed mij gedenken aan de onbegrijpelijke schoonheid en de schitterende luister der Goddelijke majesteit, waarin de eeuwig gezegende Zaligmaker, de Vrededorst, soms te voorschijn treedt als Hij zijn liefde bezoeken bij arme ellendige zondaren aflegt, om ze zichzelf toe te eigenen en met hem te onderhandelen. In deze bruiloftsdagen is de Heere der heirscharen een kroon der heerlijkheid en een kroon der schoonheid voor de ogen Zijns volks, Jes. 28:5. Ook is dan Sion niet minder in de ogen van haar Koninklijke Bruidgom, als Hij met al Zijn heerlijke majesteit over haar opgaat en haar beschijnt. “Zij is een Koninklijke kroon in de hand haars Gods en zal niet meer genoemd worden de verlatene, maar Hefzibah, want Mijn lust is aan haar”, Jes. 42: 3 4. Met zulk een heerlijke bevinding bevoorrecht te zijn en de zoete invloeden van de Geestes te gevoelen, zijn zoveel ankers en voorsmaken van wat te komen staat. Deze zijn de bewijzen die ons de prijs der hoge roeping Gods, in Christus Jezus, verzekeren. De ziel die deze zaken kent, ondervindt en zich daarin verheugt en in zijn eigen gemoed van de waarheid daarvan, door de Geest van de geloofs overtuigd is, en dat dit zijn lot en deel is, mag evenals Job zeggen: “Mijn oordeel is als een mantel en koninklijke hoed”.

De gouden scepter kan u doen gedenken aan de scepter der rechtmatigheid waarmee ieder onderwerp van de Koning der koningen gehoed wordt. De zegepraal over duivels, de wereld, zichzelf, de zonde en de dood, is het gezegende uitwerksel van zich onder de scepter der rechtmatigheid en de heerschappij der genade te bevinden.

Het is waar, geen van deze tegenpartijders zijn in de striktste zin van het Woord vernietigd, maar hun vernielende kracht is voor de uitverkorenen ten onder gebracht, en ter rechtertijd zullen zij onder hun voeten worden verpletterd. Ik ben er ooggetuige van dat u eens de gouden scepter hebt aangeraakt, maar dat is niet genoeg. Dagelijks moeten wij aan het hof verschijnen om onze vriendschap te vernieuwen, en bewijzen van onze Koningsgezindheid te geven. De Heere beware ons voor vadsigheid, ver afstand, lauwheid, toegeven in de zonde, zondenlust, een beschuldigende duivel; of wat het ergste

van alles is, voor een beschuldigend geweten, dat tussen de Koning en ons scheiding maakt. Deze dingen verduisteren ons gezicht en brengen een wolk voor de troon der genade, die onze gebeden verhindert. Doe in de slechte tijden en in de ergste gevallen zoals sommigen in oude tijden hebben gedaan, zeggende: "Ik zal tot de Koning ingaan, kom ik dan om, zo kom ik om". Deze werden de gouden scepter toegereikt, en het halve koninkrijk beloofd. Maar Christus geeft meer, want het gehele koninkrijk is ons.

Het stompe zwaard der genade, opgehangen tussen de twee zwaarden der gerechtigheid, het geestelijk en wereldlijk, deed mij gedenken aan de vreselijke verschijning des Heeren, wanneer Hij eerst tot de uitverkoren zondaar komt en hem wondt met het zwaard van de Geestes, dat door gaat door de samenvoegselen en het merg, en de afwijkingen van de harten openbaar maakt. Dan denkt de arme zondaar dat hij geheel zal worden uitgeroeid, doch het zwaard der genade heeft wel twee scherpten maar geen punt. De wond of liever de slag die de Zaligmaker ons daarmee geeft als Hij als overwinnaar verschijnt, veroorzaakt Hem meer werk dan een geneesheer. "Ik wond en genees", zegt de gezegende Zaligmaker. *De Heere doodt en maakt levend*. Hij, die het zwaard aan Zijn heup heeft als de Almachtige is gezalfd om de gebrokenen van hart te verbinden en diegenen in vrijheid te stellen, die verbroken en verbrijzeld zijn, Lukas 4: 18. Ik geloof dat dit stompe zwaard datgene voorstelt, waar Mozes van spreekt: "Welgelukzalig zijt gij, o Israel, wie is u gelijk? Gij zijt een volk verlost door de Heere, een schild uwer hulp, en die het zwaard uwer hoogheid is". Het is een uitnemend zwaard en er is geen aan hetzelfde gelijk. De wonden die men er door ontvangt zijn uitmuntend edel, Goddelijk en duurzaam. God geve dat zij gedurende ons gehele leven niet recht genezen mogen worden, ziende dat een verbroken geest een Gode aangename offerande is. Gedenk onder iedere wond dat het het zwaard der genade is. Het wordt in genade gebruikt en als zodanig schaadt het niet. De genade heeft een zachte hand, een teer hart en meelijdende ingewanden. Indien Vaderlijke strengheid ons een wond veroorzaakt past teer meelijden de balsem toe. Van een gelovige mag in een goede zin gezegd worden, wat van het pauselijke beest in een kwade zin gezegd wordt, namelijk, *dat het door een zwaard gewond werd en levend bleef*, want zijn dodelijke wonde werd genezen. En de gehele wereld zal zich eenmaal over ieder heilige verwonderen, zo goed als dat zij over het beest verwonderd waren.

Kortom, het zal voor een kind van God niet verschrikkelijk zijn, als hij sterft aan de wonden hem door het zwaard der genade toegebracht. Dit wapen wordt algemeen gebruikt voor hen, voor wie de vrede is uitgeroepen. "Daar is een die woorden als een scherp zwaard onbedacht uitspreekt, maar de tong der wijzen is medicijn".

De ivoren scepter met de duif er op, deed mij denken aan Salomo's ivoren troon, welke die vreedzame vorst voor zichzelf maakte en die met het fijnste goud overtrokken was. "De troon had zes trappen en zij was van achteren rond. En aan haar beide zijden waren leuning tot de zitplaats toe en twee leeuwen stonden bij die leuning. En twaalf leeuwen stonden aan beide zijden aan de zes trappen; dergelijke was in geen koninkrijk gemaakt geweest." Deze troon stelt de troon der genade zeer schoon voor. De lichte kleur kan van de Heilands heilige en genadige handelingen met Zijn eigen volk voorstellen. Van de twee leeuwen aan de voet van de troon stelt de een de vreselijke majesteit Van zijn Godheid voor: "De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezes? De Heere HEERE heeft gesproken, wie zou niet profeteren?" Terwijl de andere de majesteit van zijn verzen, verhoogde en verheerlijkte mensheid voorstelt, daar Hij de Leeuw uit de stam van Juda is.

De zes trappen kunnen de weg van de Zaligmaker tot Zijn troon afbeelden. Hij kwam er toe, ten eerste: door Zijn nederdaling uit de hemel; ten tweede: door de aanneming van Zijn menselijke natuur; ten derde: door Zijn staat van vernedering als dienstknecht; ten vierde: door Zijn gehoorzame nederdaling in de dood en het graf; ten vijfde: door Zijn opstanding, en ten zesde: door Zijn opvaring ten hemel,

waar Hij gezeten is op de troon Van zijn Majesteit in de hoogte.

De twaalf leeuwen op de trappen van de troon kunnen niet alleen de twaalf stammen afbeelden, die Salomo eerst op zijn troon verhieven, maar ook de twaalf apostelen, die als eerste Staatsministers van de verborgen raad van de grote Koning, stout te voorschijn traden. Zij waren waakzaam en dapper, gaven al het hunne over, en werden zelf overgegeven in het verdedigen van de eer, het erfelijk en verdiend recht van hun koninklijke Meester op de troon van David, en het bestuur over het huis Israëls. Dat zij op de trappen stonden, mag aanwijzen dat zij achter hun Meester aankwamen, en dat het onmogelijk was, dat iemand tot de Zaligmaker kon geraken die de leer door hen verkondigd niet gehoorzaam was. Het kan ook aanwijzen dat zij ook eenmaal bij de Heere zouden zijn in Zijn hemelvaart, waar zij eens als twaalf leeuwen inderdaad op tronen zouden zitten, de twaalf geslachten Israëls oordelende.

De ivoren scepter bracht mij de scepter te binnen, door de Heere in Zijn heerlijkheid gezwaaid. Hij is de Koning van Sion en de Koning der heerlijkheid; de Koning der heiligen en der engelen, overheden en machten. De kleur van deze scepter deed mij ook gedenken aan de heldere, heerlijke en liefelijke gangen van de grote Koning onder de geesten der volmaakt rechtvaardigen.

De duif op de top, het zinnebeeld der vrede deed mij denken aan die vreedzame verblijfplaatsen en rustige woningen hierboven, waar men zich in ongestoorde vreugde verheugen zal, omdat de bozen daar hebben opgehouden van beroering en de vermoeiden er voor eeuwig zullen rusten.

De duif bracht mij de Geest Gods in gedachten, die op ieder koninklijk onderwerp van de Zaligmaker geestelijk koninkrijk rust en waarom de gemeente door haar Koninklijke Bruidegom "Mijn liefste, Mijn duive, Mijn volmaakte" genoemd wordt. "Mijn duive, zijnde in de klove der steenrotsen, toon mij uw gedaante", zegt de Allerbeminlijkste "doet mij uw stem horen, want uw stem is zoet en uw gedaante is liefelijk".

De zilveren fontein die leeg is, bracht mij de leegheid van alle blijdschap, uit de beschouwing voortvloeien. de, voor de geest. In het eerst schijnt zij nog al wat te beloven, maar men heeft er niet meer aan als wij aan die fontein hadden, dat wil zeggen, wij zagen ze slechts met onze ogen en die worden toch door het zien niet voldaan of verzadigd. Een lege fontein schijnt iets te zijn dat zichzelf tegenspreekt omdat zij niets, zelfs niet voor zichzelf heeft. Men zou die dan beter een regenbak kunnen noemen, omdat het water dat er in geworpen wordt, er in blijft staan. Maar al de blijdschap die de wereld geeft, komt in een bak die geen water houden kan. "Mijn volk" zegt de Heere, "heeft twee boosheden begaan; zij hebben Mij, de Springbron des levendigen waters verlaten en hebben zichzelf bakken uitgehouwen, gebroken bakken die geen water houden".

God is de fontein van de levenden waters, van wie door het Lam al datgene afstroomt als uit een rivier, wat de stad Gods verblijdt. Zielen, vervuld van en verzadigd met dit water, dorsten niet meer naar de ijdelheden van deze wereld; inwendig hebben zij een fontein verkregen, zoals de Wijsheid zegt: "Een goed man is verzadigd van zichzelf", dat is, door zijn kennis die hij van zijn veiligheid en zijn geluk omdraagt. Want zijn hart is een fontein, als deelgenoot van dat water dat springt tot in het eeuwige leven. Daarom wordt de gemeente ook genoemd "een besloten hof, een verzegelde fontein en een beslotene wel". Deze springader zal ons ten laatste in die nooit genoeg geprezen fontein brengen vanwaar het eerst de stroom is afgedaald; dan zullen wij volmaakt verzadigd zijn met de goedheid van zijn huis en drinken uit de beek van zijn wellusten, want bij Hem is de fontein van de levens. En tot die gelukkige en gezegende tijd toe, moeten wij ons tevreden stellen met die heerlijke verklaring die de hemel aan Sion gegeven heeft: "Al Mijn fonteinen zullen binnen u zijn".

De gouden arend met zijn uitgespreide vleugels bracht mij de verwonderlijke nederdaling en de tere

liefde Gods te binnen, die de gemeente levendig maakt, in liefde doet branden, en haar boven de wereld verheft. Mozes beschrijft deze vogel, dat hij zich op zijn eieren neerzet opdat zij allen tegelijk warm zouden worden; dat hij over zijn jongen waakt, ze op zijn vlerken neemt en ze omhoog heft om ze te leren hoe zij vliegen moeten, waarna hij die dingen met de tere zorg en liefde vergelijkt, die God voor Zijn volk heeft. “Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, neemt ze en draagt ze op zijn vlerken, zo leidde hem (Jakob) de Heere alleen en daar was geen vreemd God met hem. Hij deed hem rijden op de hoogten der aarde”, Deut. 32: 11- 13.

De arend vliegt zeer hoog en is bekend om zijn vlugheid en scherpte, van gezicht, waarom ook de hemels gezinde zielen bij hem vergeleken worden. “Zij zullen opvaren met vleugelen der arenden; zij zullen lopen en niet moede worden, zij zullen wandelen en niet mat worden”. Job zegt *dat de arend van ver ziet*, en ik ben er zeker van dat het oog van de geloofs verder ziet dan alle arenden ter wereld. De heiligen van de ouden tijd zagen de belofte van ver. Henoeh de zevende van Adam zag de dag van de oordeels, terwijl het oog van de geloofs zelfs de hemel ingaat en de weg daarheen duidelijk ziet, zodat het oog van de geloofs het oog van de arend ver overtreft, want het is een pad hetgeen geen vogel kent en dat het oog der arenden nooit gezien heeft. Van de arend wordt gezegd dat hij in de volle stralen der zon zien kan en wanneer de zon der gerechtigheid de christen beschijnt kan hij dat ook. Dan ziet hij de Onzienlijke, en bevindt dat zijn gezicht daardoor eer versterkt dan verzwakt wordt. Dat zien veroorzaakt vreugde in plaats van smart. “Het is de ogen goed de Zon te aanschouwen”.

Ons werd gezegd dat er **heilige olie** in de gouden arend is uitgestort, en dat die olie waarmee de koningen van Groot Brittanië gezalfd worden, door zijn bekenden gouden lepel wordt gegoten. Dit bracht mij te binnen dat ook de gouden pijpen de olie als vanzelf uitstorten, Zach. 4: 12. De kandelaar stelt de gemeente voor; de beker die er bovenop staat het gepredikte evangelie van Christus; de zeven lampen, de ogen des Heeren die er steeds op gevestigd zijn en zijn kostelijke verlossing daarin begrepen. De zeven pijpen stellen de beproefde gereinigde en getrouwe leraars voor, die leraars naar de geest zijn, en die zelf gezalfd met vreugdenolie ook anderen in de Naam des Heeren met dezelfde olie zalven, Jac. 5: 14. Dit alles komt van Hem van Wie gezegd wordt dat Hij Jacob als op arendsvleugelen draagt die met vreugdeolie boven zijn meegenoten gezalfd was, opdat Hij ons “sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid en het gewaad van de lofs voor een benauwd geest, geven mocht”, Jes. 61: 3. Deze zalving maakt ons koningen en priesters Gode. Deze olie doet het gelaat van een heilige blinken. Zij houdt de lamp van zijn verlossing brandende in liefde, licht en ijver, zodat zij noch bij avond noch ter middernacht uitgaat. “Het licht der rechtvaardigen zal zich verblijden, maar de lamp der goddelozen zal uitgeblust worden”, Spr. 13: 9. “Er is een begeerlijke schat”, zegt de wijze man “en die is olie in de woning der wijzen”. Dit zal zeker vervuld worden, zodat de dwaze maagden tot de wijze zeggen zullen: “Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit”. Deze olie is niets minder dan de Heilige Geest, de geest aller genade. Jezus werd met de Heiligen Geest gezalfd. De ziel die deze zegen verkregen heeft, zal bevinden dat alle dingen hem ten goede meewerken, “De rechtvaardige sla mij en het zal weldadigheid zijn, hij bestraffe mij en het zal olie op mijn hoofd wezen”. Job was er geen vreemdeling van toen hij die droeve en klagelijke woorden uitte: “Ach, dat ik was als in de vorige dagen toen God mij bewaarde, toen Hij Zijn licht op mijn hoofd deed schijnen en toen ik bij Zijn licht de duisternis doorwandelde; als ik was in de dagen mijner jeugd, toen de verborgenheid Gods over mijn tabernakel was; toen de Almachtige met mij was en mijn kinderen rondom mij, toen ik mijn voetstappen in boter wies en de rots bij mij oliebekken uitstortte”.

De gouden lepel kan dienen om ons aan te sporen te velde te trekken tegen nalatigheid in onze plichten, koelheid, luiheid en onverschilligheid aangaande de wegen Gods, welke dingen een christen zwak, ziekelijk en onhandig maken in de geestelijke zaken. Lepels zijn tafelgereedschap en worden

meest gebruikt om kinderen hun voedsel toe te dienen. Wij worden er toe vermaand om in de genade op te wassen en in kennis toe te nemen, opdat wij mannen in het verstand mogen zijn. Een ziekelijk, zwak en aan de Engelse ziekte lijdend kind ligt bijna altijd in de wieg, zit in de stoel of op de schoot, in een schommel, loopt aan een leiband en in de loopwagen. Het is altijd in gevaar en nooit op zijn gemak. Paulus spreekt van de Hebreërs, die naar de tijd dat zij belijdenis der waarheid hadden gedaan, leraars behoorden te zijn, maar zij hadden zelf nog onderwijs nodig, want zij waren kinderen gebleven. Zij hadden melk in plaats van vaste spijs nodig. *Die melk nodig heeft, zegt de apostel, is onverstandig in het woord der gerechtigheid want hij is een kind.* Het is in ons eigen voordeel dat wij in kennis en bevinding toenemen. Dan zijn wij in staat rekenschap te geven van de hoop die in ons is, dan kunnen wij ons eigen getuigenis verdedigen, de mond der tegensprekers stoppen en de leegheid van een verwaand huichelaar ontdekken. Door beproevingen, waakzaamheid, ijver, overdenking, lezen, geestelijke gesprekken en gebed groeit de christen als de wijnstok, herleeft hij als winterkoren en bloeit als de palmboom. Zulke zielen zijn bekwaam om heilzame en krachtige leringen uit te geven, te ontvangen en te onderscheiden, en dat noemt de apostel, *vaste spijs*. Hij zegt daarom: “Ik heb u met melk gevoed en niet met vaste spijs, want gij vermocht toen niet en gij vermoegt nu nog niet”. Zij, die tot hun jaren gekomen zijn, hebben vaste spijs nodig en gebruiken die ook, omdat zij hun zinnen geoefend hebben tot onderscheiding beide van de goeds en van de kwaads. Indien mijn vriend zulk voedsel verdragen kan, is er weer iets anders te zien dat zijn nieuwsgierigheid zal bevredigen, en dat is:

Het gouden zoutvat, aan de staat toebehorende. Het is even als de witte vierkante toren gemaakt, en wordt op van de konings tafel, bij zijn kroning, gebruikt. Dit gouden zoutvat kan een gelovig hart voorzien van de genade Gods, daar die alleen ons tot Gods eeuwig koninkrijk nodig is: “Hebt zout in uzelf”, zegt de Zaligmaker, “en houdt vrede onder elkander”. Elke geestelijke offerande heeft dit bewarend middel nodig. De offerande van een gebroken hart, van gebed, van aalmoes geven, van lof en dankzegging, ja zelfs onze gehele persoon, als een levendige offerande Gode aangeboden, heeft dit zout nodig. “Elke koek van het spijsoffer moest met zout besprengd worden; gij zult het zout van de verbonds uws Gods van het spijsoffer niet laten afblijven; met al uw offeranden zult gij zout offeren”. “Iedere offerande zal met zout gezouten worden”. De apostelen en Joodse discipelen waren het zout van het land Kanaän. “Gij zijt het zout der aarde.” En zo bevonden de Joden het ook bij de verwoesting van Jeruzalem. Toen de christenen naar Pella in Coelo-Syrië vluchtten hadden de Joden al hun zout verloren. Zij waren ook hun bewaring kwijt en werden zo een stank in Gods neusgaten, vielen door het zwaard en lagen dus ook op de aarde te stinken.

Zout is een bewaarmiddel en heeft een mededeelzame natuur; zo wordt ook de mens door Goddelijke genade behouden en is tevens nuttig voor anderen. Zonder dat zout is de mens niets; zonder dat zout kan hij voor anderen niet van geestelijk nut of voordeel zijn. “Uw woord zij in aangenaamheid met zout besprengd, opdat u moogt wetend hoe gij een iegelijk moet antwoorden”. Dit bewaarmiddel maakt het onderscheid tussen de ware christen en de huichelaar uit. Laatst genoemde mag de taal van een christen leren, zich uitwendig evenzo gedragen, een vorm van godsdienstigheid bezitten en over een goede en kwade geest spreken, zoals velen doen die slechts de geest van sterke drank hebben, maar de huichelaar kan dat zout niet namaken noch beschrijven. Het ligt te diep voor hem, het kan alleen door ondervinding geleerd en beschreven worden. Hij die er toe gesteld was om de heerlijkheid van Christus naam in alle plaatsen bekend te maken, als een werktuig des Heeren, en Gode een goede reuk was in degenen die verloren gingen en in hen die behouden werden, kon zeggen: “Gelijk het bij mij recht is dat ik van u allen dit gevoelen, dat gij mijner genade mee deelachtig zijt.” Filipp. 1: 7. Een wolf in schaapsklederen mag prediken, spreken of schrijven, maar zouten kan hij niet. De huichelaars mogen in woorden genoeg nemen en er zich mee vermaken, omdat zij alleen met de woorden van het koninkrijk Gods bekend zijn, maar verder kunnen zij het niet brengen. Wij weten dat het zout goed is,

maar bij zulken is het smakeloos geworden. Zij hebben er geen behoefte aan, waarom zouden zij er dan mee gezouten worden? Lukas 14: 34. De ware christen geeft meer acht op de kracht dan op het geluid, hij is meer voor goede spijs dan voor muziek. “Kan hetgeen smakeloos is gegeten worden zonder zout”? Zegt Job, “of is er enige smaak in het wit van een ei”? Hoe krachtig zijn wijze redenen, maar wat doet uw ijdele vermaning”? (Engelse vertaling)

De gouden armbanden brachten mij de geestelijke versierselen van de Joodse kerk in haar voorspoed voordien geest. “Ook versierde ik u met sieraad en deed armringen aan uw handen en een keten aan uw hals. Desgelijks deed ik een voorhoofdsiersel aan uw aangezicht en oorkettingen aan uw oren, en een kroon der heerlijkheid op uw hoofd”, Ezech. 16: 11 12. Het beste koninklijk kleed dat ooit Sion aangedaan is, is de toegerekende gerechtigheid van Jezus Christus; wat daarop volgt is het kleed der verlossing en deze beide “het versiersel van een nederige en zachtmoedige geest die kostelijk is voor God”. De fraaiste en alleraangenaamste hand is de hand van de geloofs, waarmee de ziel het eeuwige leven aangrijpt; door deze wordt de Koning gebonden op de galerijen; met deze hield de Koninklijke prinses haar aanbiddelijke liefhebber vast. “Ik hield Hem vast en liet Hem niet gaan, totdat ik Hem in mijns moeders huis gebracht had en in de kamer desgenen die mij gebarde heeft”. Daar kwam de onderhandeling over het huwelijk tot haar beslag. “Mijn liefste is mijn en ik ben de Zijne”. De beste geestelijke armband die ik ken is de band der eeuwige liefde, zij is de band van vereniging en de band aller volmaaktheid. Zij is een ring voor de vinger, Lukas 15: 22; een keten voor de hals, Hoogl. 4: 9, en een band voor de pols, Ezech. 16. Zij is een vast, een voldoende en een eeuwig teken; zij is de vaste band van het eeuwig huwelijk en de wortel van alle blijdschap die de gelovige hier en hiernamaals te genieten krijgt. De hand van de geloofs, hoe begeerlijk ook in sommiger ogen, is niets zonder dit sieraad. “Het geloof door de liefde werkende”. Dit versiersel maakt dat de bruid een ere is voor haar man en zij een eerwaardige huisbezorgster. “Haar kinderen staan op en roemen haar welgelukzalig”. Het geloof werkt door de liefde en de liefde is een hulp voor het geloof. “De liefde gelooft alle dingen”. Met deze werkzame hand maakt de vrouw fijn linnen en verkoopt het en levert zij gordels der waarheid aan de geestelijke kooplieden; sterkte en ere zijn haar kleding en zij lacht over de nakomenden dag, Spr 31: 25.

De gouden sporen, die bij de kroning gedragen worden, kunnen dienstbaar zijn om ons voor luiheid te bewaren. Wij worden vermaand om het pad te lopen dat ons voorgesteld is, en niet ter rechter noch ter linkerhand uit te wijken en niet achterwaarts te gaan noch stil te staan op de gehele vlakte. Christenen worden niet bij olifanten en kamelen, maar wel bij paarden, herten, hinden en reeën, allemaal dieren die vlug ter been zijn, vergeleken. De sporen brachten mij de krachtige vermaningen en opwekkingen voor de geest die de levende en waarlijk begenadigden christen aan de luie, zorgeloze en slordige belijder geeft. Salomo zegt: “De bestraffing gaat dieper in de verstandige, dan de zot honderdmaal te slaan”. Een duidelijk, lichtgevend en ijverig christen is een levende bestraffing voor de goddelozen en een gouden spoor voor een trage belijder. Niets is dodender voor een paard onder een zwaar juk dan een scherp gepunt spoor. U weet dat de kudde van het huis van Juda, door de Heere bezocht, *Zijn goed paard in de strijd* genoemd wordt, Zach. 10: 3. De troepen berijden zelden hun paarden zonder een opwekkend spoor. Paulus spreekt over de vrijgeveige Korintiërs en roemt over hen tegen die van Macedonië, omdat sommigen van Achaje al een jaar tevoren gereed waren en dat hun ijver er velen verwekt had, 2 Cor. 9: 2.

Het onaangenaamste gezicht voor mij in de gehelen toren, was datgene wat de verzameling van **apen** genoemd wordt. Deze apenschool zonder onderwijzer bracht mij een menigte huichelaars voor de geest die denken de hemel in te nemen, door een nagemaakte schijn en in schaapsklederen gehuld menend toegelaten te worden hoewel zij zonder Christus in de wereld zijn. Elifaz zegt: “De vergadering der

huichelaars zal verlaten worden, en het vuur zal de tenten der bedriegers verteren”.

Die zeer grote aap, in de hoek aan de linkerkant, als men de kamer in komt en die de kleinere in zijn armen had, legde ze tussen zijn achterpoten, warmde ze bij het vuur en speelde ermee. Al de kleinere zaten er met angst naar te kijken en sloegen steeds zijn bewegingen gade, zodat die hele zaak mij erg vreemd toescheen. Deze mijnheer overste, die daar als een vader van het huisgezin zat, bracht mij te binnen hoe de duivel gesteld is op en speelt met degenen die tot zijn gezin behoren, wat door de Zaligmaker de *Synagoge van de satans* genoemd wordt. Christus zegt dat mammon de meester is van deze godsdienst nabootsers. Zij naderen tot God met hun mond maar hun harten houden zich ver van Hem. Ja, Hij noemt de duivel de vader der huichelaars. “Wee u, gij schriftgeleerden en farizeeën, gij geveinsden”, Lukas 11: 44. “Gij zijt uit de vader de duivel en wilt de begeerten uws vaders doen”.

Apen zijn bekend om hun nadoen en hun vlugheid. Ik heb er sommigen als een goochelaar op een stellage zien klauteren en er over heentuimelen. U weet dat het woord geveinsde in de Schrift hetzelfde betekent als goochelaar. Zo iemand verschijnt gewoonlijk in de gedaante niet van zichzelf, maar van een ander; zo ook de geveinsde in de gedaante van een heilige. Hieruit komt de bestraffing van de Zaligmaker voort: “Wacht u voor de valse profeten die in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven”.

Ik beschouwde die apenschool als een levendig zinnebeeld van Jobs vergadering van huichelaren, om de volgende reden.

Ten eerste. Die apen komen van de dierlijke schepping het dichtst bij de mens. Van alle godsdiensten die men onder de mensen vindt, komen de huichelaars het dichtst bij de herschepping, en gelijken zij veel op die zielen die waarlijk in Christus Jezus herschapen zijn. De geveinsde heeft zijn geschreven godsdienstvorm ter zijde gelegd en bootst een geestelijk aanbidder na.

Ten tweede. Het gebruik dat de aap van zijn voorste poten, die zozeer op een mensenhand lijken, maakt, toont de uitzinnigheid van de huichelaar aan, die het spinnenweb van eigengerechtigheid kan weven en het krokodillenei van slangenbedrog zelfs in de gemeente Gods uitbroed. Daarom vergelijkt de wijsheid ook de geveinsde bij die scherpzinnige wever. Ook is er een soort apen die spinaap genoemd worden. “De spinnekop grijpt met de handen en is in de paleizen der koningen”, Spr. 30: 28. En even als de spin verwacht zich de huichelaar gewoonlijk in zijn eigen net, waarom Bildad zegt: “De verwachting van de huichelaars zal vergaan van welke zijn hoop walgen zal, en zijn vertrouwen zal zijn een huis der spinnekoppen”; Job 8: 13 14.

Ten derde. Even als de aap, die in zijn waanwijsheid alles tracht na te volgen wat hij iemand ziet doen, zo wil de huichelaar de gelovige nadoen. Tracht de gelovige naar geestelijke heiligmaking, de huichelaar doet hetzelfde, maar waartoe en waarom? Indien iemand mij het gehele jaar lang tot gehoorzaamheid aan het derde gebod aanspoorde en zelf in lastering voortleefde, zou ik hem haten, en zijn leer al wonder ligt achten als het bleek dat zij op hem zelf geen indruk maakte. Het is de huichelaars eigen, hoog over de genade Gods te spreken, en de heilige wet voor te stellen als een regel van de levens, terwijl een scherpziend oog ziet dat zij inderdaad de zaken Gods haten en zoeken te verduisteren. Zij beledigen liever Gods dienaars en aanbidders, dan dat zij er een enkel uur voor over zouden hebben om het goddeloze te verlaten. Dit bewijst hun vijandschap tegen God en het vermaak dat zij er in scheppen om de Filistijnen te doen heersen. En behalve dat, wat kan er verwacht worden van voorschriften door mensen gegeven die overgegeven zijn aan de boosheid; van hen die met geheime dronkaards leven, samen werken en er voor strijden? Als het duidelijk blijkt dat zij verstoken zijn van de genade Gods, voedsters zijn voor huichelaars, van de Godzaligheid een gewin maken, als hommels in de bijenkorf op de vlijt van anderen leven en het brood der luiheid eten. Bestrafingen of onderwijs, door zulke ellendelingen gegeven, verharden slechts de opstandelingen in hun zonden en kunnen geen meer gewicht in de schaal leggen bij iemand die het wel meent, dan de bestraffingen van Judas, die Jezus *een duivel* noemt, over het verlies der zelf hadden, toen hij daarover de Zaligmaker en

Maria zijn verwijt deed horen. Geen gelovige onder de heerschappij der genade en in vereniging met Christus, kan ooit de kracht van de Geestes minachten door het achtgeven op een verkeerd voorschrift uit de mond van een kenbaar bedrieger. Wij weten dat de genade Gods de gelovigen eerbied voor al de geboden leert hebben, zowel voor het vierde gebod als voor al de anderen. Het gebod in de mond van een opstandeling is even als de gelijkenis in de mond van een dwaas. “Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen”. Indien iemand niet wil werken, dat hij ook niet ete, 2 Thess. 3: 20. “Indien iemand zijn huisgenoten niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger geworden dan een ongelovige”. Zij moeten leren stil te zijn en hun eigen werk te doen en te werken met hun eigene handen, 1 Thess. 4: 22. Als nu de huichelaar het geloof verloochent, hoe kan hij dan zichzelf ophouden door een grote beweging over de wet te maken? Bij zo iemand wordt de prater en de hoorder der wet gerechtvaardigd, maar de dader niet, want dat noemt hij een Antinomiaan.

Ten vierde. De kennis die deze schepselen van de verschillende seksen van het menselijk geslacht schijnen te hebben, heeft iets zeer afschuwelijks en terugstotends in zich. Het zijn schepsels die bekend zijn om hun gauwigheid, maar altijd in de ondeugd. Altijd stelen zij en verbergen het gestolene, en het vermaak dat zij daarin schijnen te hebben is een zinnebeeld van de ontucht en verraderij der huichelaars, getuige de raad die dat aartsmonster, die gezworen vijand van het Israël Gods, namelijk Bileam, aan Balak gaf, zoals geschreven is: “En Mozes zei tot hen, hebt gij dan alle vrouwen laten leven? Ziet deze waren door Bileams raad de kinderen Israëls, om oorzaak ter overtreding tegen de Heere te geven, in de zaak van Peor”, Num. 31: 15- 16. Zo bereikte de duivel zijn doel door bewerking van de ellendeling Bileam, dat op het verderf van de vrouwen in Moab zowel als van de mannen van Israël uitliep. De uitwerking van Bileams raad blijkt uit het volgende gedeelte der Schrift: “En Israël verbleef te Sittim en het volk begon te hoereren met de dochteren Moabs. En zij nodigden het volk tot de offeranden hunner goden, en het volk at en dronk en boog zich voor hun goden. En Israël koppelde zich aan Baäl-Peor, en de toorn des Heeren ontstak tegen Israël”. Deze oude zuurdesem knaagde aan de wortel der Nicolaïten die de gemeenschap der vrouwen leerden, waarover de Zaligmaker klaagt tegen de engel der gemeente die te Pergamos was: “Gij hebt onder u die de lering van Bileam houden, die Balak leerde de kinderen Israël een aanstoot voor te werpen. Ook zijn er die de lering der Nicolaïten houden, welke Ik haat”. Wij weten dat wij alleen door de Almachtige kracht en soevereine genade Gods de verleiding die in de wereld is door de begeerlijkheid ontvlieden kunnen. Het is waar, er is een volk dat rein in zijn ogen is, maar dat zijn zij niet in de ogen Gods voordat zij van hun drek gewassen zijn.

Ten vijfde. De sluwheid, de listige handigheid, de diefachtige streken en het vermaak dat de aap er in vindt om kwaad te doen, brachten mij de listige aanslagen van die belijders te binnen die door Judas bij natuurlijke en vleselijke dieren worden vergeleken, die alleen maar geschapen zijn om gevangen en gedood te worden, en die kwaad spreken van de dingen die zij niet verstaan, Judas vers 10. Van hen wordt gezegd *dat zij in listigheid wandelen en het woord Gods bedriegelijk spreken*. Sommigen van die soort kwamen om de Zaligmaker te verraden, maar Hij doorzag hun arglistigheid, Lukas 20: 23. Deze valse belijders hebben er vermaak in om de zaak, de goede naam en het nut der gelovigen in een kwaad daglicht te stellen. Zij beledigen ze, staan de zwakken tegen, zij trappen op de hielen dergenen die naar God vragen, sterken de handen der boosdoeners, maken de verwaanden erger dan zij al zijn, versterken de dwalenden en voorzien de leugenaars van stof tegen de kinderen Gods. Sommigen in Paulus' dagen gaven voordat zij dezelfde Heiland liefhadden, dat zij dezelfde leer predikten als Paulus en echter zeiden zij dat hij leerde: “Laat ons het kwade doen opdat het goede daaruit voortkome”. De beschrijving die de wijsheid van dat soort mensen geeft, is deze: Dat zij aan de deuren aan de straat zitten om de voorbijgangers die hun wegen recht maken, aan te roepen, dat zij hard schreeuwen en tieren, dat zij acht geven op het hinken der gelovigen, dat zij zich verheugen als de voeten der Godvrezenden uitglijden, dat zij loeren om ongerechtigheid te bedrijven en nooit gerust te zijn, voordat zij de een of ander hebben doen struikelen of een verkeerden zin hebben ingeboezemd. “Zij slapen niet

zo zij geen kwaad gedaan hebben, en hun slaap wordt weggenomen zo zij niet iemand hebben doen struikelen”.

Ten zesde. De beestachtige gesteldheid van die apen bracht mij de weg voor de geest langs welke een geveinsde een eenvoudig gelovige bedriegt en uitplundert. Er is nauwelijks één oprechte ziel die in zijn eerstbeginnende genadestaat geen prooi voor zulk soort geworden is. Als zij er zin in hebben om op uw zak te lopen of winst met u te doen, nemen zij gewoonlijk een glas of twee rum of goede oude jenever en de werking van dat vocht brengt de ingewanden van liefde in beweging. Dan storten zij een ganse beek tranen uit om u in de val te lokken. Joël had verstand van zulk een weg: “Waakt op gij dronkene, en weent en huilt alle gij wijnzuijpers”, Joël 1: 5. Dat blijven zij doen totdat zij hun doel bereikt hebben, even als de aap met een appel. Toen hij die in handen had liep hij weg, klom op het dak en was zeer in zijn schik, al de bewoners van het huis uitdagende. Zo doet een huichelaar ook. De menigte die de Zaligmaker over de zee van Tibérias volgde was ook van dat slag. Het was om brood en vis te doen, maar Hij zond ze weg met de vermaning dat zij Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken moesten, of voor eeuwig omkomen.

Ten zevende. Een aap is zeer afschuwelijk en gevaarlijk voor zwangere vrouwen. Er zijn voorbeelden van, dat de schrik op het gezicht van een aap, voor dergelijke mensen zeer kwade gevolgen had.

Werkelijk, niets is gevaarlijker voor een zwangere of bevruchte kerk dan een groot huichelaar, die de kracht der godsdienst en haar belijders haat. Door hun huichelarij en hun dwalingen hebben zij Sion en zijn leraars soms zo benadeeld, dat hun ganse nakomelingschap veel op stiefkinderen geleeke. Zij zijn echter duidelijk te kennen aan hun half Joodse, half Asdodische spraak, totdat verschillende vurige beproevingen hun harten verbreken en de grote Pottenbakker bij vernieuwing de hand uitstrekt naar zijn werk op de schijven, en deze mismaaakte vaten in een betere vorm brengt. Want zoals het leem in de hand van de pottenbakker, zijn wij in de hand van de Heere, en Hij doet met ons evenals de pottenbakker met het leem, makende ons tot zulke vaten als Hem welbehagelijk zijn, namelijk, vaten ter ere. Wanneer dit geschiedt, komen de dwalenden tot verstand en de murmureerders nemen de lering aan, zodat deze getekenden, die een ossens aangezicht schenen te hebben, met het aangezicht van een mens voor de dag komen, Ezech. 1: 10, *want de geest der dieren was in de raderen*, Ezech. 10: 17.

Ten achtste. Ik merkte ook in de apenschool op, dat zij alle, niettegenstaande hun gelijkenis op het menselijk geslacht, hun slimheid, hun kunst van nadoen en hun dwaze teerheid, aan de vloer waren geketend omdat zij niet te vertrouwen zijn, hoewel zij zich in de vertrekken van de Toren bevonden. Dit bracht mij de staat der geveinsden te binnen, die niettegenstaande hun overeenkomst met de ware gelovigen, hun slimheid waarmee zij bedriegen, hun gemaakte teerheid tegenover degenen die door hen geveleid worden, zich echter in ketenen bevinden. “De goddeloze wordt vast gehouden door de koorden van zijn zonden”, zegt Salomo. Sommigen van hen zijn gebonden door wellust, anderen door gierigheid, sommigen door nijd tegen Gods volk, anderen door dwalingen en weer anderen door de drankfles, zodat de puisten op hun aangezicht getuigenis geven van de geest der oprechtheid die in hun ingewanden ebt en vloeit. Het welbekende gezang van deze mensen is, neem brandewijn met suiker maar gebruik geen alsem en gal in de bediening van het Woord. Alle ijver, getrouwheid, bestraffing, waarschuwing, vermaning en berisping in de mond van deze mensen is uit de vader de duivel, zodat het schijnt alsof de satan tegen zichzelf verdeeld was. Zij, die van de Godzaligheid een gewin maken, worden gehouden voor zeer oprecht te zijn, en die door de Heere gebruikt worden om zondaren tot Christus te brengen worden voor leraars van de duivel gehouden. Zo was het ook in vroegere jaren; voor Simon de tovenaer hadden zij alle eerbied *als de grote kracht Gods*, Hand. 8. Maar Christus, Die verklaarde *dat geen geveinsde de helse verdoemenis zou ontvlieden*, noemden zij *Beëlzebul, de overste der duivelen*. Deze waren van een openhartige en oprechte geest. Zij predikten het een en leefden bij het ander, zoals Petrus van sommigen zegt, dat zij anderen vrijheid beloofden terwijl zij zelf

dienstknechten der ongerechtigheid waren. Wij lezen van profeten die van wijn en sterke drank profeteerden, Micha 2, en er is geen twijfel aan of zulken vulden hun flessen met hun eigenbehaaglijke openhartige profetieën, totdat zij spotten met de profeten des Heeren. En hen dwazen, geestelijk krankzinnigen, of die met een kwade geest bezield waren, noemden, Hos. 9: 7. David klaagt er over dat hij het lied der dronkaards was. Hoewel de geveinsden zich in de gemeente des Heeren begeven, zij zijn toch onder het oordeel Gods en onder dat van hun eigene zonden gebonden. Daarom lezen wij ook van zulken *dat zij tevoren tot dit oordeel gezet waren*, Judas vers 4. Salomo had een vloot die ééns in de drie jaren binnen kwam en apen en pauwen meebracht, 1 Kon. 10: 22. Maar onze eeuwig levende Salomo behoeft ze van zo ver niet te laten komen, want er is bijna geen paleis of logement in Groot Brittannië waar de huisverzorgers er niet over klagen dat zij meer dan genoeg van dat harige spul hebben. Ik heb zulk een afkeer van apen, dat ik liever een slang of schorpioen in huis zou hebben dan één van deze schepselen. En als bedienaar van het Woord zou ik liever voor vijftig zorgeloze ongereformeerde zondaars, die *slangen en adders* genoemd worden, prediken, dan voor duizend huichelaars die met een laag doel onder het evangelie zitten; die zich aan luiheid overgeven en door list een koopmanschap van de eenvoudigen maken, partij trekkende voor dronkaards, liever dan met hun eigen handen te werken en in stilheid hun eigen brood te eten. Deze zijn vijanden Gods, vreemdelingen van de kracht der godsdienst en de bevinding van die kracht in het hart der rechtvaardigen. De arme zoeker die zijn gebrek gevoelt, gevoelt ook behoefte aan onderwijs, wacht aan de poort der Wijsheid, heeft ontzag voor degenen die de Heere vrezen, staat zoveel in hem is de zaak van de Heilands voor, hijgt naar de openbaarwording der vergevende genade, die hij lief heeft, hard nodig heeft en er steeds om smeekt. Maar met luie, leeglopende geveinsden kan hij niet omgaan, want alles wat zij doen is er op aangelegd om de zielen der zwakken te ergeren, en de zaak van God in een kwaad daglicht te stellen. Ik voor mijzelf geloof, dat ik met zulken altijd een aanvallende en verdedigende oorlog zal voeren. Christus kwam niet om tussen ons en hen vrede te brengen, maar het zwaard, en daarom is het een rechtvaardige en heilige oorlog.

Misschien zult u mij antwoorden:

*“Uw roeping, vriend, is vrede, maar geen strijd,
Volg dan die roeping op en wees verblijd.
Maar heilige oorlog is 't, dit legt u uit,
Dat juist een man des vredes, die oorlog in zijn hart besluit.”*

De poort en de brug der verraders, door en over welke sommige opstandelingen in de toren kwamen om hun leven te verliezen, bracht mij de hoge gang in de gedachte, door welke sommigen in de kerk komen. De verraderspoort die naar de rivier leidt, toont de wijde poort aan, door welke vele geveinsden uitgaan, die, zoals Paulus zegt, in verwoesting en ondergang wegzinken. 1 Tim. 6:9. Laat deze brug en poort ons waarschuwen tegen de anti-Koninklijke gezindheid en opstand der huichelaars. Voor een echt koningsgezinde is het vreselijk, hoewel slechts voor een tijd, door de grote Koning gevangen gezet te worden. Maar heel wat vreselijker is het in de wrekende handen te vallen van de levendige God.

Wij zagen ook **de bijl** waarmee sommigen het hoofd waren afgeslagen. Maar Christus te missen, het Hoofd der gemeente kwijt te zijn, is een oneindig, onherstelbaar en eeuwig verlies. Het zwartste karakter in de Bijbel, uitgenomen de satan, de leider der zondige engelen, is wel Judas de verrader.

De kanonstukken die rondom de Toren opgesteld zijn, brachten bij sommige, hoewel valselijk zogenaamde, zonen van de donders (Boanergessen) voor de geest. Elke dienst die zij doen komt van de met vuur brandende berg, met donkerheid, duisternis en een geweldige storm, het geluid der bazuin en een stem der woorden. Hebr. 12: 18 19. De profeet Elia die zo ver wegliep om tot Horeb te komen,

vond er dezelfde aardbeving, wind en vuur als Mozes. Een waarschuwing voor iedere gelovige ziel om de Koning van Sion niet te Sinaï of te Horeb te zoeken. Dicht bij deze berg legde Mozes een deksel op zijn aangezicht en Elia, die de wagen Israëls en zijn ruiters was, was verplicht zijn hoofd met zijn mantel te omwinden, toen de Heere hem vroeg: “Wat doet gij hier Elia?” 1 Kon. 19: 13. De vurige wet moet worden voorgesteld om de zorgelozen zondaar op te wekken, te beroeren en te doen verschrikken, opdat hij ontwake uit zijn doodslaap. Maar als u zijn oren alleen treft met niets anders dan onophoudelijke herhalingen van vurige pijlen, zult u spoedig zijn consciëntie als met een heet ijzer toeschroeien en zijn *hart bom- en kanonvrij* maken. Evenals het paard van Job, welks hals met donder bekleed was, zal hij in de vallei afgaan en *inplaats dat hij verschrikt of benauwd wordt, zal hij zich verheugen in zijn kracht en tegen de gewapenden ingaan.* Job 39: 19- 21.

*Een zondaar die halsstarrig zich verzet,
Hoewel gedreigd door Godes heil'ge wet,
En ingewonden in de banden van zijn zonden,
Geen leed gevoelt van zijn ontelb're wonden,
Verliest die band wanneer Gods dierbaar licht
Uit vrije gunst hem straalt in 't aangezicht.
Donder en weerlicht, 't hemelse geweld,
Wordt door d' Almachtige steeds paal en perk gesteld.
Zij doen hun werk, zolang het God behaagt,
En worden daarna lieflijk weggevaagd.
De Heere God vertoont Zich in Zijn goedheid,
In al Zijn liefde, majesteit en zoetheid.*

De oude, vervallen en verwaarloosde toren die zich op een verwijderde plaats, ver van de ingang bevindt, en die in vergelijking van de witten toren erg laag is, bracht mij onze verwonderlijke Babelbouwers te binnen, die, zoals de Zaligmaker ons zegt, het voornemen hebben een toren te bouwen wiens opperste de hemel moet bereiken. De torenbouwers van oude dagen, spottender wijze *Babelbouwers* genoemd, begonnen in de velden van Sinear ook zulk een werk. Maar de Zaligmaker zegt ons, *dat dergelijke bouwlieden niet eerst neerzaten om de kosten te over rekenen, en uit gebrek daaraan begonnen zij te bouwen, maar zij weten het niet te voleindigen.* En daarom, zegt de Zaligmaker, *begonnen allen die het zagen hen te bespotten,* zoals ook de Drie-enige God deed, nadat de bouwheren van Nimrod het plan van die toren hadden ontworpen en het koninklijk bevel tot de uitvoering ervan gegeven hadden. “Kom aan”, zeggen de bouwlieden, “laat ons tichelen strijken en die wel doorbranden en laat ons een stad en een toren bouwen wiens opperste aan de hemel reikt, opdat wij ons een naam maken en niet over de ganse aarde verspreid worden”.

De Drieënige God neemt hun taal over en zegt: “Kom aan, laat ons nedervaren en hun spraak aldaar verwarren, opdat zij de een de anderen niet verstaan mogen”, Gen. 11:7. Deze toren was bestemd om nog hoger te reiken dan de regenboog, want laatst genoemde was niet in staat hen voor een tweede zondvloed te bewaren. Het opperste van de toren moest tot aan de hemel reiken. Zij begeerden zich een naam te maken en wilden hun verspreiding over de ganse aarde voorkomen. Maar zij voleindigden de toren niet, want de Heere belachte hen, spotte met hun verwaandheid en bespotten hen toen hun vreze kwam. Het is waar, zij verwierven zich een naam zolang als de wereld zal bestaan. Nooit zal die vergeten worden zolang als er één vals profeet of wettische werkliefhebber in de wereld zal overblijven. Ja, zelfs in de dag van de oordeels zal er een spraakverwarring onder sommige bouwlieden plaats hebben. Daarvoor echter is de ware gelovige beveiligd, *hij zal niet beschaamd noch verlaten worden in eeuwigheid,* Jes. 45: 17. Deze toren hadden zij eerst in hun verbeelding daargesteld. Niets, zegt de Heere, zal hen

afrekken van hetgeen zij in hun verbeelding voorgenomen hebben te doen; zij waren er alle op gesteld opdat zij niet van elkander verwijderd zouden worden. Maar hun ondoordachte voorzorg tegen scheiding was juist de oorzaak van hun verstrooiing. “Zo verspreide hen de Heere van daar over den gansen aardbodem, en zij hielden op de stad te bouwen”. Of zoals de Psalmist zegt: “Hij verstrooide deze hoogmoedigen in de inbeelding hunner harten”.

De stok van het vaandel op de Toren, bracht mij de roede te binnen die uit de stam van Jesse voortgekomen is. Deze roede van Jesse dient als een vaandel van het volk. “Naar Hem zullen de heidenen vragen en Zijn rust zal heerlijk zijn”. Deze staf bracht mij de vereniging voor de geest. Vóór de staf worden de troepen opgesteld en gemonsterd, terwijl zij voor de verdediging van het koninklijk vaandel allen als een éniġ man strijden. Opstandelingen worden bevolen voor het koninklijk vaandel te verschijnen zodra de Koninklijke vrijlating wordt afgekondigd.

Dit bovenstaande nu is een zinnebeeld van de eenheid der heiligen in geloof; hoop en liefde, en van verloren zondaren die komen tot dengene, die gaven genomen heeft om uit te delen aan wederhorigen, opdat de Heere God eeuwig bij hen zou wonen.

De vlag of het vaandel kan dienen om ons aan de banier te doen gedenken van de eeuwige liefde die uitgespreid is over het hoofd van een jong bekeerde, als hij zich in het wijnhuis bevindt, Hoogl. 2: 4. Ook hem wordt daar geleerd dat hij, zodra de Goddelijke goedheid een weinig wordt ingetrokken, zich tot de strijd van de geloofs heeft te bereiden.

De munt en de weegschaal door welke het geld beproefd en voor goed erkend wordt, brachten mij de nagemaakte godsdiensten in de gedachte die in onze dagen voor echt doorgaan. Van sommige dier godsdiensten kan gezegd worden, dat er een beeld ingedrukt is wat zij ook dragen, en dat door God veracht wordt, Psalm 73: 20; van anderen, dat zij het merk van het beest dragen, Openb. 13:17; van anderen, dat hun aangezicht tegen hen getuigt, Jes. 3: 9; anderen hebben een hoerenvoorhoofd, Jer. 3: 3. Maar sommigen zijn er die *het beeld van de hemelsen Adam dragen*, Rom. 8: 29. Deze laatstgenoemden alleen zullen in de grote dag voor echt erkend worden. Allen moeten in de weegschaal gelegd en beproefd worden. God slaat geen acht op de woorden der mensen. Velen spreken over hun eigen Godvrezend gemoed, maar de Heere zal hen beproeven in de weegschaal van de heiligdoms. “Alle wegen van de mans zijn zuiver in zijn ogen, maar de Heere weegt de geesten”. “Zekerlijk, de gemene lieden zijn ijdelheid en de grote lieden zijn leugen; in de weegschaal opgewogen zouden zij te samen lichter zijn dan de ijdelheid”, Psalm 62: 10. Kortom, allen die Christus, de hoop der heerlijkheid, niet in zich hebben, zullen met het woord *Tekel* getekend zijn, in de weegschaal gewogen en te licht bevonden worden.

De Spaanse wapenkamer die de werktuigen der pijnbank en der wreedheid, de ijzeren armband, de ijzeren duimschroeven, de verschrikkelijke tandentrekker en de vreemde wapens die uit de vreselijke armada gehaald waren, bevatte, brachten mij het gezicht in de gedachten wat de kinderen Israëls hadden toen zij de troepen, de paarden, de oorlogswagens, de wapenen en de wapenrusting van Farao en zijn heirlegers aan de kust van de Arabische golf zagen, nadat het voorzegde goed gevolg en de ogenblikkelijke zegepraal van de koning van Egypte vernietigd waren. “Ik zal vervolgen, ik zal vermogen, ik zal de roof delen, ik zal mijn lust aan hen zien; ik zal mijn zwaard uittrekken, mijn hand zal ze verdelgen”. (Engelse vertaling) Maar de Heere blies met zijn wind en zij zonken als lood in de geweldige wateren, Ex. 15: 9- 10. Een enkele ademtocht uit Gods neusgaten bracht de overwinning aan. En het was maar een enkele rukwind van diezelfde Almachtige overwinnaar, die deze machtige, goed overlegde en wel uitgevoerde krijgstoct, gans teniet deed. De zegeningen en kruizen van de paus

kunnen de macht van Hem die in de hemelen rijdt tot onze hulp en die van de wolken zijn wagen maakt, niet wederstaan. Het is ook onmogelijk, daar het al voorzeggd is, dat de paus zelf door een wind uit diezelfde hoek zal ten onder gebracht worden: “De Heere zal hem verteren door de adem zijnsmonds en zal hem te niet doen door de verschijning van zijn toekomst”.

Dat de poorten van de Toren, die steeds gesloten zijn, alleen door een portier geopend worden, kan ons aantonen door welken weg de zondaars de poorten van Sion ingaan. Alleen door van de konings bevel worden deze poorten voor sommigen geopend; als hij een tegenbevel uitvaardigt, wordt er niemand toegelaten. De koning van Sion doet meer. Hij laat niet alleen de poorten openen, maar opent ze zelf. Zonder Zijn stem is er geen toelating. Voor Hem alleen doet de portier open en voor niemand anders, zonder een Koninklijke toelating mag men de enge poort niet door en mag men ook niet binnen de muren van Sion komen. De huichelaar mag het beproeven, of rondom Sion gaan en haar torens tellen, haar bolwerken en haar paleizen beschouwen, maar dat is ook alles. Daarentegen kunnen de bewoners van deze sterkte juichen en zeggen: “Want deze God is onze God, eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden ter dood toe”, Psalm 48: 14.

De wachters van de Toren, die van de konings livrei dragen, de merkwaardigheden laten zien en uitleggen en de slordige en ongeschikte personen het binnentreden beletten, brachten mij de plichten van een evangeliendienaar voor de geest, die bekleed is met de gerechtigheid van Christus, het kleed der zaligheid en de geest der heiligmaking. Deze moeten ook de koninklijke wapenkamer laten zien en uitleggen, zowel als de bijzondere schatten van de Konings voorstellen. Zij moeten een ieder de hoop onzer roeping aanwijzen en het meegenootschap aan de verborgenheid van Christus openbaren en bekend maken. Dit zijn dingen die in oude tijden meer verborgen waren, maar nu zijn geopenbaard door het evangelie en dat wel op een zeer heerlijke wijze.

Het is de plicht der evangeliendienaren de rondzwerfende afwijkers, die van hun rustplaats zijn afgedwaald, weer tot zich te trekken, hen met een koninklijke volmacht gevangen te nemen, ze voor de rechtbank van hun geweten te brengen, zich tegen hun gedrag op de waarheid te beroepen en hen door de wetten Sions te beproeven. Zo handelden tenminste de wachters met de bruid in het Hooglied: “De wachters die in de stad omgingen, vonden mij”. Zij zwierf zolang om totdat zij haar Koninklijke geleider uit het oog had verloren, Hem door haar gedrag tot jaloersheid verwekte, zodat zij Hem zocht maar niet vond, Hem riep maar Hij haar geen antwoord gaf. Zij was tot haar eerste man, de wet, wedergekeerd, Rom. 7: 3 4. Zij had het oude deksel weer op haar aangezicht en daarom vonden haar de wachters; zij sloegen haar met de staf van hun gezag, zij wonden haar met het zwaard van de geestes; de wachters op de muur namen haar sluier van haar, Hoogl. 5: 6- 7. Zij brachten haar terug met een rood aangezicht, overdekt met schaamte en verwarring, tot haar verwaarloosden Heere, van wie zij, zonder enige aanleiding van Zijn kant, verraderlijk was weggelopen.

Deze wachters nemen luie, diefstalige personen gevangen, en zo betaamt het ook de leraars, huichelaars te ontdekken, die, onder een masker van godsdienst en een vals groep en schijn van heiligheid de eenvoudigen verleiden, en die, door de gemeente Gods te beroven, in heiligschennis voortleven en de handen en aangezichten der boosdoeners versterken. De apostel had niet weinig moeite met zulken: “Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen, niet werkende maar ijdele dingen doende; doch de zodanigen bevelen en vermanen wij, door onze Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, haar eigen brood eten”, 2 Thess. 3: 11- 12.

De profeet Ezechiël, die wachter Israëls, had niet weinig last van die heiligschennende vrouwen: “U dan mensenkind, zet uw aangezicht tegen de dochteren uws volks, dewelken profeteren uit haar hart, en profeteert tegen haar en zegt: zo zegt de Heere Heere: Wee die vrouwen die kussens naaien voor alle okselen der armen, en maken hoofddeksels voor het hoofd van alle staturen om de zielen te jagen. Zult

gij de zielen Mijns volks jagen en zult u uw zielen in het leven behouden? En zult gij Mij ontheiligen bij Mijn volk voor handvullen van gerst en voor stukken broods, om zielen te doden die niet zouden sterven, en om zielen in het leven te behouden die niet zouden leven door uw liegen tot Mijn volk dat de leugen hoort. Met leugens hebt gij het hart der rechtvaardigen droevig gemaakt en de handen der goddelozen gesterkt, Ezech. 13: 22- 27. Het werk van deze stoffeersters bestond in kussens te naaien voor alle okselen der armen, dat wil zeggen, huichelaars op te kweken en lege belijders en luie personen voort te helpen, voor welke boosheid het woord of het oordeel Gods hen dikwijls sloeg. Beginnen zij onder die slagen te bezwijken dan lopen zij aanstonds naar een van deze openhartige vrouwen, en die zeggen hun dan, *dat de profeet die hen bestrafte niet van een goede maar kwade geest was, en dat men daarom op zijn spreken geen acht moet geven, want van God en van Zijn Geest komt niets dan liefde en zachtaardigheid.* De zinkende huichelaar wordt door dit kussen weer opgeholpen en versterkt tegen het zwaard van de Geestes en degenen die er mee omgaan. Hoezeer ook ter neder geslagen, voortgedreven en uitgedroogd, zijn alle bestraffingen, vermaningen en harde lessen, tegen een huichelaar te werk gesteld, voortkomende uit een kwade geest, en hij behoeft er dus geen acht op te geven. Zo is het ook met een dode belijder, een beter-weter en een van de drank opgeblazen dronkaard. Een dienaar van Christus moet geen woorden spreken als een scherp zwaard, hij moet ook niet hard zijn hij mocht de slapenden eens wakker maken of de vleselijk verzekerden verontrusten. Er moet alleen van liefde en zachtheid gesproken worden. Ijver voor God deugt niet; ongehoorzaamheid mag niet worden bestraft; geen huichelaar die binnensmonds mompelt, mag ontdekt worden. Een dienaar des Heeren moet slechts *innerlijke bewegingen van barmhartigheid* aandoen. Zo worden de huichelaars opgebouwd en versterkt tegen het woord Gods, totdat zij, *dikwijls bestraft zijnde, hun eigen nek verharden en schielijk verbroken worden dat er geen genezen aan is.* Dit is het werk van deze profetessen. Slechts de kinderen Gods zijn voorwerpen van hun haat. Van hen wordt gezegd dat zij de rechtvaardigen bedroeven, dat zij zielen doden die niet zouden sterven, door hen, tegen alle overtuigingen in, te verharden. Het doel dat zij daarmee hebben is alleen hun tijdelijk bestaan daarin te vinden. Het wordt gedaan voor stukken brood en handvullen gerst. De Naam van God wordt onteerd, de hand der boosdoeners gesterkt en de rechtvaardige tegengestaan, opdat zij zelf in luiheid mochten leven, de naam van profetessen verwerven en zich indringen mochten in de huizen, voorraadschuren en zakken, zowel als in de consciëntie van hen die als blinden een slag van hun Maker ontvingen of door Hem gewond werden.

Het geheime wachtwoord herinnerde mij aan het getuigenis van de Geest in het hart der gelovigen. Dit is een geheim alleen voor de rechtvaardigen. Niemand dan de legerschaar van de Heere der heirscharen heeft daar verstand van. Dit wachtwoord wordt door de overste Leidsman onzer zaligheid gegeven. Het wordt in het hart van ieder goed krijgsknecht van Jezus Christus ingefluisterd en in het leger der heiligen stipt geheim gehouden. Door geen enkele tegenstander of geveinsde kan het ooit verklaard of ingewilligd worden, noch de goddeloze noch de dwaas verstaat hetzelve.

De draaibrug, als die opengedraaid is, sluit alle gemeenschap met de buitenwereld af. Dit bracht mij de Zaligmaker te binnen die de enige weg tot de Vader is. Door het op Hem alleen te wagen zijn er miljoenen veilig over de grote kloof van de bodemloze put gegaan. Ook nu nog draagt hij hen die langs die nieuwe en levendige weg gaan en brengt hen veilig over. Maar de tijd zal komen dat die brug in de hemel zal worden opgetrokken. De Meester zal opstaan en de deur sluiten, dan zal alle gemeenschap zijn afgebroken. Er zal geen genade, barmhartigheid of waarheid meer worden meegedeeld, en zijn bekommernissen zal men Gode in de gebede niet meer kunnen bekend maken. De brug is opgehaald en de wateren van de toorn maken een eeuwige scheiding. "Heere, Heere, doe ons open", zal te die dage te vergeefs zijn. "De Heere vergaf de ongerechtigheid mijner zonden, zegt de Psalmist. Daarom zal U een ieder heilige aanbidden in vindenstijd; ja in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet

aanraken, Psalm 32: 5-6.

De vermetele aanslag van kolonel Blood (die zich verkleedde als dokter in de Godgeleerdheid met een bef voor, een preekrok aan en een kap als de geleerden op het hoofd, enz., om op die wijze in kennis te raken met de bewaarder van de zinnebeelden van de koninklijke macht, en die met zijn medeplichtigen die bewaarder met een houten hamer doodsloeg en daarna de kroon, de scepter, de duif, enz. wegnam om er mee van door te gaan, maar die ontdekt en in de Toren gevangen werd gehouden) deed mij denken aan het driest en vermetel beslag dat de verharde huichelaars op de kroon der barmhartigheid en der genade leggen. Zij begeven zich alleen in de gemeente om onze vrijheid te bespieden, de opzieners te misbruiken, de rebellen in hun boosheid aan te moedigen en zodoende alles te verwoesten. Zij kunnen het niet verdragen dat zij de dienstknechten van Sions koning met zulke waardigheden bekleed zien, zij zouden graag zelf met die dienst en de eer die er aan verbonden is, bekleed willen zijn. Maar zij hebben geen macht van de Koning en daarom haten en wederstaan zij die macht in anderen en vereren de satan, die hen tegen degenen, die hun veinzerij ontdekt, gestadig ophitst. Zodoende werken zij de duivel in de hand en brengen er duizenden in zijn duistere verblijfplaats.

Jannes en Jambres, die Mozes tegenstonden, maakten zodoende, door zijn macht na te apen, dat hij in de ogen van Farao slechts een tovenaars was. En de wonderdaden Gods, door Mozes uitgewerkt, werden zo tot een toverkunst en een werk van de duivels verlaagd. Dit was genoeg om het hart van Farao te verstokken en zijn onderdanen tevens, totdat zijn land was verwoest, Gods strenge toorn uitgestort, kwade engelen onder hen gezonden werden, de eerstgeborenen van mens en beest werden uitgerooid en Farao zelf met zijn ganse heirleger in de Rode zee omkwam.

De vier honderd valse profeten, door Achab in luiheid onderhouden, brachten hem juist in het verderf, hoewel zij allen in de Naam van de Heere spraken. "Jósafat zei tot de koning Israëls: vraag toch als heden naar het woord des Heeren. Toen verzamelde de koning Israëls al zijn profeten, omtrent vierhonderd man, en zeide: Zal ik naar Ramoth in Gilead optrekken ten strijde of zal ik het nalaten? En zij zeiden: trek op, want de Heere zal ze in de hand van de konings geven. En Jósafat zeide: Is hier niet nog een profeet des Heeren opdat wij hem vragen mochten? En de koning Israëls zeide tot Jósafat: daar is nog één man, Micha de zoon van Jimla, om naar het woord des Heeren te vragen, maar ik haat hem omdat hij over mij niets goed, maar kwaad profeteert. En Jósafat zeide: de koning zegge niet alzo. Toen zond de koning Israëls een overste en zeide: haal haastelijk Micha de zoon van Jimla. En de boodschapper sprak tot Micha, zeggende: Ziet nu, de woorden der profeten zijn als uit één mond goed voor de koning".

'Er is niemand onder hen van een kwade geest, ieders toegenegenheid is vol barmhartigheid; niemand van hen is door alsem, bitterheid of gal voortgedreven; niets dan zoetheid en goedardigheid komt over hun lippen. Dat de koning toch niet door bitterheid van uw kant teleurgesteld worde, en zet uw aangezicht toch niet tegen een vergadering van vier honderd profeten, die als uit één mond goed profeteren; laat u toch raden en doe afstand van uw zonderlinge aard. Ik spreek tot u als vriend. Ik weet, u bent een profeet van de Heere, maar u moet met uw profetie tegen al die goede mensen niet ingaan. Al die mensen hebben goed geprofeteerd en nu verzoek ik u ten eerste: "Laat toch uw woord zijn als het woord van één uit hen, en spreek het goede."

"En Micha zeide: zo waarachtig als de Heere leeft, wat de Heere tot mij zeggen zal dat zal ik spreken". Kan dat van de Geest des Heeren zijn? Is het niet juist andersom? "Zo kwam hij tot de koning. En de koning zeide tot hem: Micha, zullen wij tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zullen wij het nalaten? En hij zeide tot hem: Trek op en gij zult voorspoedig zijn, want de Heere zal ze in de hand van de konings geven". Dit waren letterlijk de woorden die door de vier honderd goede profeten waren uitgesproken. Maar dat was niet naar zijn zin, de koning hield het voor een spotachtig gezegde, en zei:

“Tot hoeveel reizen zal ik u bezweren, dat u tot mij niet anders dan de waarheid spreekt in de Naam des Heeren?”

De koning was daarmee van plan om Micha in de ogen van Jósafat als een leugenprofeet te doen zijn, hoewel hij niets anders gezegd had als datgene, wat die lieve profeten hadden uitgedrukt. “En Micha zei: Ik zag gans Israël verstrooid op de bergen als schapen die geen herder hebben. En de Heere zeide: Deze hebben geen heer.” Dus, hun koning was gedood. “Een ieder kere weer naar zijn huis in vrede. En de koning Israëls zeide tot Jósafat: Heb ik het u niet gezegd dat hij over mij niets goeds, maar kwaads zou profeteren? En Micha zeide: Daarom hoort het woord des Heeren: Ik zag de Heere, zittende op Zijn troon, en al het hemelse heir staande rondom Hem, tot zijn rechter en tot zijn linkerhand. En de Heere zeide: Wie zal Achab overreden dat hij optrekke en vallen te Ramoth in Gilead? De een nu zeide aldus en de andere alzo”.

Nu komen wij aan de hoofdbron der zachtmoedigheid waar alle valse profeten en profetessen hun kruiken komen vullen om aan de behoeften en begeerten van een lief en aardig volk te voldoen. “En er kwam een geest uit en stond voor het aangezicht des Heeren, en zeide: Ik zal hem overreden. En de Heere zei tot hem: waarmee? En hij zeide: Ik zal heengaan en een leugengeest zijn in de mond aller zijner profeten. En Hij zeide: gij zult hem overreden en zult vermogen, ga uit en doe alzo”.

Dit nu was de geest die al hun ziel vervulde met barmhartigheid, en die niet alleen de koning en zijn edelen van die liefde en zachtmoedigheid voorzag, maar die ook aan al het volk meedeelde. Zij waren allen op zijn allerliefst verenigd, hun voorzeggingen waren allen hetzelfde en uit één mond profeteerden zij niets dan goed.

Maar Micha, die altijd maar boosaardig, zwaarmoedig en vol bitterheid was, volhard in zijn zonderlingheid, “Daarom nu ziet, de Heere heeft een leugengeest in de mond aller uwer profeten gegeven, en de Heere heeft kwaad over u gesproken”. Wie zou dat ook gedacht hebben dat een leugengeest tegelijk in de mond van vier honderd profeten kon zijn, die niets dan goed profeteerden? Hier ziet u Micha, van wie gezegd wordt dat hij niets dan kwaad profeteerde, vier honderd profeten tegenstaan van wie gezegd wordt dat zij als uit één mond goed profeteerden.

Hoe moet hierover nu een oprecht volk oordelen? Wel, de uitslag zal de zaak ophelderen. Zijn de goede voorzeggingen wáár, dan behaalt Achab de overwinning, en zijn de kwade profetieën van Micha waarheid dan verliest Achab zijn leven en Israël wordt verstrooid omdat zij geen heer hebben. Maar voordat de Heere soms een zaak beslist moet Micha een flink pak slaag krijgen, al was het maar om anderen daardoor te waarschuwen. “Doch Zedekia de zoon van Kenaäna trad toe en sloeg Micha op het kinnebakken en zeide: Door wat weg is de Heere van mij doorgedaan om u aan te spreken?”

Volgens zijn eigen zeggen had deze man de geest des Heeren en daarom profeteerde hij goed voor een oprecht volk. Maar omdat Micha niet tot dat volk behoorde had hij ook geen deel aan die oprechtheid. Al wat hij kreeg was een klap op zijn hoofd om hem een andere belijdenis af te persen. “Door wat weg is de geest des Heeren van mij doorgedaan? En Micha zei: Ziet, u zult het zien te dien dage als gij zult gaan van kamer in kamer om u te versteken. En de koning Israëls zeide: Neemt Micha en brengt hem weder tot de overste der stad Amon en tot Joas, de zoon van de konings, en zegt: Zo zegt de koning: Zet deze in het gevangenhuis en spijzigt hem met brood der bedruktheid en met water der bedruktheid, totdat ik met vrede wederkome”.

Als Micha nu niets anders te eten had gehad dan deze bittere kruiden totdat de koning in vrede wederkeerde, dan was zijn gevangenschap maar lang en ellendig geweest. Maar de profeet wist beter. “Indien gij enigszins met vrede wederkomt, dan heeft de Heere door mij niet gesproken. Verder zei hij: Hoort gij volken, altemaal”.

Lees het twee en twintigste hoofdstuk van 1 Koningen. Micha bleef bij hetgeen hij gezegd had en de Heere bevestigde het. De uitslag ervan was de dood van Achab, van Isebel, van de gehele koninklijke familie en van al de profeten, die door het zwaard vielen, en zo kwamen zij in de plaats van hun

eeuwige inwoning en in het 'goede gezelschap' van die geest, waarvan zij al hun oprechtheid, zachtmoedigheid en goede profetieën verkregen hadden.

Zodoende gebeurt het dikwijls dat oprechte mensen in hun zachtmoedigheid omkomen, terwijl zij, van wie gezegd wordt dat zij geen goed maar kwaad profeteren, het leven verlengen en ten laatste in vrede sterven. Wat zullen wij nu tot deze dingen zeggen? Wel, indien de Heere vóór deze bittere profeten is, wie zal dan tegen hen zijn? Zij, die niets dan goed voor de mensen profeteerden, spraken niets dan leugens en God was tegen hen. De andere profeteerde niets dan kwaad, maar toch sprak hij alleen de zuivere waarheid en God was met hem.

Daaruit besluit ik nu, dat het beter is door de Geest der waarheid het kwade te profeteren, al worden wij dan door valse profeten geslagen en door een 'oprecht volk' veroordeeld, dan door de geest van de duivel leugens te voorzeggen, al bewondert ook iedereen de gematigdheid, openhartigheid, zachtaardigheid, medelijdende barmhartigheid en oprechte gesteldheid van zulk een profeet.

Het is niet wat de mensen goedkeuren, want die noemen dikwijls het kwade goed, Jes. 10, maar wat God waarheid noemt, dát moet de mens vrijmaken.

De rivier de Theems, die voor de hoofdstad van onschatbare waarde is, samen met de Thame en de Isis, Pickmans worth, de rivier Mole enz., kunnen u die rivier te binnen brengen welker wateren de stad Gods verblijden. Psalm 46: 4.

U kunt u aan de Toren inschepen, en dan zeilen langs de dokken het Kanaal in, zelfs de wereld rond, - als u maar op behoorlijke afstand van de Polen blijft - en dan hebt u geen gebrek aan licht of warmte, waar ge u ook bevindt.

Zo maakt ook ieder schip der genade, dat in de wateren van de levens vaart, een heerlijke en eeuwige reis. *Het zeilt in de Naam van zijn God en eindigt in een eeuwig, onbegrensd genot.* Niets anders dan het water der wedergeboorte brengt ons in die vloed. "Daar zal de heerlijkheid des Heeren een plaats van brede stromen en rivieren zijn. Er zal geen roeischuit doorgaan en geen treffelijk schip zal er over varen. Daar wordt de roef eens groten buits uitgedeeld; de lammen nemen de buit. "Geen der inwoners zal zeggen: ik ben ziek; want het volk dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben".

Dit is het heerlijk einde dat wij op het oog hebben. Wij, die het bezit zijn van ons Verbondshoofd en onze Vertegenwoordiger, Die onze natuur, namen en personen in bezit heeft genomen en in de tegenwoordigheid Gods voor ons verschijnt voor de Almachtige, worden door het geloof tot de zaligheid bewaard. Dit is verzekerd door de belofte, de eed, het verbond, het bloed van de Testamentmaker, het groot zegel van de hemel en de almacht en trouw der Goddelijke, onveranderlijke en oneindige waarheid.

De eerste vruchten ervan worden door het geloof vergaderd en zijn een afdoend onderpand en zoete voorsmaak van de verwachting der hoop. Wij zijn uitverkoren en geroepen en daarom zullen wij verheerlijkt worden. Wij zijn vrijgekocht en zullen daarom met gejuich wederkeren en eeuwige blijdschap zal op ons hoofd zijn, Jes. 35: 10. Wij zijn bekwaam gemaakt om te geloven en zullen daarom in eeuwigheid niet beschaamd, noch te schande worden. De Heere heeft ons liefgehad met een eeuwige liefde. Wij zijn erfgenamen van het eeuwig leven, bekleed met een eeuwigdurende gerechtigheid; door de Heere verlost met een eeuwige verlossing. Wij schijnen in een eeuwig licht, zijn erfgenamen van een eeuwigdurende erfenis en zullen een eeuwig koninkrijk bezitten. O, wat heeft de genade voor ons gedaan! Wij zijn onderling verbonden door ondertrouw en daarom zullen wij getrouwd en verheugd worden. Wij zullen de gelijkenis en het beeld van ons Koninklijk Hoofd dragen; eeuwig een huis bewonen dat Hijzelf bereid heeft en niets minder zijn dan erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van de Koning der koningen en de Heere der Heeren. Deze aarde is onze beproevingsplaats, de engelen onze wachters, wedergeboorte het begin van onze loopbaan, Christus ons Einde en de hemel ons thuis.

Ik hoop dat ik u met dit openlijke geschenk geen ondienst zal gedaan hebben. Ik weet dat men aalmoezen in het verborgen geven moet, maar daar u door genade een deelgenoot der belofte bent, noem ik het liever een geschenk dan een aalmoes. U weet, ik moet altijd het een of ander doen, ik haat de luiheid. Ik was liever evenals Elia een ijverig en getrouw beroerder Israëls, dan een nog zo mooie luiaard wie het te veel moeite is zijn hand aan de mond te brengen.

U hebt mij genoeg gedaan door het laten zien van de bijzonderheden der Staatsgevangenis, en ik heb u, als een kleine beloning daarvoor, een weinig roofgoed, dat ik van daar heb meegenomen, toegezonden; de een dienst is de andere waard. Ik heb u laten zien wat u begeerd had mij voor ogen te stellen. En om nu de prijs, om de Toren te zien, wat lager te stellen, is het grootste gedeelte van zijn bijzonderheden hier voor het nieuwsgierig publiek slechts voor één schelling ten toon gesteld, en dat wel voor contant geld.

Tot algemeen bekendmaking van deze bijzonderheden verwacht ik uw vlijt, aanprijzing, belangstelling en aanbeveling. Advertenties in nieuwsbladen, voorberichten van boekverkopers, luide aanbevelingen op publieke plaatsen en de opgeschroefde praatjes van marskramers die om centen verlegen zijn, schijnen mij zoveel verdachtmakingen van de waardigheid van de handelaar alsook van waardeeloosheid der producten te zijn. Stinkende vis moet men door hard schreeuwen en liegen zien te verkopen; zij moeten voor het oog van de koper haastig worden omgewend; er moet veel geld voor gevraagd worden en van afdingen is geen sprake; men moet er veel bij praten wil de koop doorgaan. En is de zaak beslecht, dan zo hard als men kan weglopen en een groot leven maken opdat men niet teruggeroepen wordt.

Toen ik hoorde dat u ziek was bracht dit mij zeer in de engte; ik dank de Heere voor uw herstel. Deze ziekte is dus niet ter dood geweest.

Zolang wij bij de handel winnen hebben wij geen reden om te klagen, hetzij ons werk in de diepte der wateren, of in de oven der verdrukking is. Iedere belijdenis, elk gebed, elke smeking en instemming of het verheffen van de lof des Heeren, heeft zijn belofte in het woord Gods, en zal ons ten laatste ten zegen bevonden worden.

Het is beter met een goede hoop door genade dicht bij de Toren te wonen, dan onze woonplaats gevestigd te hebben in het Boekverkoperhof, waar men de Formulierlaan van achteren, de Paternosterstraat van voren, de Ave Marialaan ter rechter en de Amehoek ter linkerhand heeft. Ik had liever de zegeningen van één kapittel uit de Bijbel in mijn hart, dan dat ik heel het Kapittelhuis in bezit had. Het is beter de God van Paulus deelachtig te zijn, dan deken van de St. Pauluskerk te wezen. Ik was liever goed gezond en welvarend, dan de wijsheid, de graad of het college der geneesheren te hebben.

Een nuttig dokter in de Godgeleerdheid is beter dan een dokter in de geneeskunde. *Eens mans geest zal zijn krankheid ondersteunen, maar wie zal een verslagen geest oprichten?*

Vaarwel! Verschoon mijn haast en geloof mij steeds uw dienstwillige dienaar te zijn, om u te dienen met hetgeen ik heb.

William Huntington S. S.

Gedateerd uit *de brandende braambos*, de 10de april 1788.